

13.1.2014

B7-0016/2014

PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

neuvoston ja komission julkilausumien johdosta

työjärjestyksen 110 artiklan 2 kohdan mukaisesti

vapaata liikkuvuutta koskevan perusoikeuden kunnioittamisesta EU:ssa
(2013/2960(RSP))

**Rebecca Harms, Daniel Cohn-Bendit, Jean Lambert,
Elisabeth Schroedter, Judith Sargentini, Franziska Keller,
Marije Cornelissen, Hélène Flautre, Malika Benarab-Attou**
Verts/ALE-ryhmän puolesta

B7-0016/2014

Euroopan parlamentin päätöslauselma vapaata liikkuvuutta koskevan perusoikeuden kunnioittamisesta EU:ssa (2013/2960(RSP))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 45 artiklan,
  - ottaa huomioon työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta unionin alueella 5. huhtikuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 492/2011¹,
  - ottaa huomioon Euroopan unionin kansalaisten ja heidän perheenjäsentensä oikeudesta liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella 29. huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/38/EY²,
  - ottaa huomioon sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta 29. huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 883/2004³ sekä sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 883/2004 täytäntöönpanomenettelystä 16. syyskuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 987/2009⁴,
  - ottaa huomioon komission jäsenen László Andorin 1. tammikuuta 2014 antaman lausunnon rajoitusten poistamisesta Bulgariasta ja Romaniasta tulevien työntekijöiden vapaalta liikkuvuudelta;
  - ottaa huomioon komission 25. marraskuuta 2013 antaman julkilausuman, joka koskee kansalaisten vapaan liikkuvuuden vaalimista;
  - ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan,
  - ottaa huomioon neuvoston ja komission 15. tammikuuta 2014 antamat julkilausumat vapaata liikkuvuutta unionissa koskevan perusoikeuden kunnioittamisesta,
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 110 artiklan 2 kohdan,
- A. toteaa, että henkilöiden vapaa liikkuvuus on kaikille unionin kansalaisille kuuluva perusoikeus, joka on kirjattu SEUT-sopimukseen;
- B. ottaa huomioon, että vapaa liikkuvuus on EU:n arvojen ytimessä ja antaa kansalaisille mahdollisuuden valita asuin- ja työpaikkansa sekä edistää liikkuvuutta ja kehitystä muun muassa työmarkkinoilla ja koulutusjärjestelmässä;

---

¹ EUVL L 141, 27.5.2011, s. 1.

² EUVL L 158, 30.4.2004, s. 77.

³ EUVL L 166, 30.4.2004, s. 1.

⁴ EUVL L 284, 30.10.2009, s. 1.

- C. ottaa huomioon, että unionin kansalaisten ja heidän perheenjäseniensä vapaa liikkuvuus helpottaa liikkumista, mutta se antaa oikeuden pelkästään oleskella ja asua toisessa jäsenvaltiossa enintään kolmen kuukauden ajan;
- D. ottaa huomioon, että työntekijöiden vapaaseen liikkuvuuteen kuuluu sekä oikeuksia että velvollisuuksia eikä sitä voida pitää rajoittamattomana;
- E. toteaa, että kansalaisten vapaa liikkuminen unionissa etsimässä mahdollisuuksia ja uutta elämää johtuu osittain unionin eräiden alueiden köyhyydestä;
- F. katsoo, että köyhyys saattaa olla yksi syy siihen, että ihmiset lähtevät omasta maastaan etsimään mahdollisuuksia EU:ssa; katsoo, että jäsenvaltioiden olisi keskityttävä köyhyyden vähentämiseen kaikkialla unionissa; ottaa huomioon, että köyhyys ei sinänsä koskaan voi olla syy kotiuttamiseen tai pakolliseen palauttamiseen yhdestä jäsenvaltiosta toiseen;
- G. toteaa, että köyhyyden vähentäminen on sekä Euroopan sosiaalirahastoon että Eurooppa 2020 -strategiaan kuuluva erityistavoite ja että jäsenvaltioiden on käytettävä tähän kohdennettavia varoja vastaavasti;
- H. ottaa huomioon, että syrjimättömyys ja yhdenvertainen kohtelu työmarkkinoilla ovat keskeisiä periaatteita, joita on noudatettava täysimääräisesti;
- I. toteaa, että jäsenvaltioilla, ja etenkin siirtymäkautta soveltavilla jäsenvaltioilla, on ollut tarpeeksi aikaa mukauttaa sosiaaliturvajärjestelmiään työntekijöiden vapaaseen liikkuvuuteen EU:ssa;
1. toteaa, että vapaan liikkuvuuden periaate on kaikille unionin kansalaisille kuuluva perusoikeus ja että tätä periaatetta koskevasta unionin lainsäädännöstä poikkeamista ei voida hyväksyä;
  2. pitää valitettavana, että useat Euroopan päämiehet suhtautuivat Bulgariaa ja Romaniaa koskevan siirtymäkauden päättymisen kynnyksellä hyvin kielteisesti vapaaseen liikkuvuuteen ja keskittyivät perusteettomasti siitä aiheutuvaan rasitukseen;
  3. vastustaa jyrkästi samojen päämiesten kantaa, jonka mukaan kansalaisten vapaata liikkuvuutta on muutettava ja rajoitettava; tähdentää, että yhden kansalaisryhmän oikeuksien kaventaminen erottaa kyseisen ryhmän omaksi kokonaisuudekseen, mitä pidetään unionissa epäoikeudenmukaisena kohteluna, joka altistaa tällaiset ryhmät muukalaisvihan sävyttämille iskuille ja vaikuttaa laajemminkin rasismiin ja muukalaisvihan voimistumiseen kaikissa jäsenvaltioissa;
  4. pitää virheellisenä eräiden poliittisten puolueiden omaksumaa kantaa, jonka mukaan maahanmuutto rasittaa kansallisia sosiaaliturvajärjestelmiä ja niin sanottu sosiaalinen turismi on ensisijainen uhka jäsenvaltioiden sosiaaliturvajärjestelmille; korostaa, että yksikään kyseiseen rasitukseen puuttunut jäsenvaltio ei ole esittänyt komissiolle pyydettyjä todisteita kyseisestä ilmiöstä;

5. ottaa huomioon, että direktiivissä 2004/38/EY säädetään jo rajoituksesta, jonka mukaan henkilöiden on todistettava omaavansa riittävät varat, jotka takaavat, että heistä ei tule taakkaa kyseisen jäsenvaltion sosiaaliturvajärjestelmälle;
6. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan, että työlainsäädäntöä noudatetaan tiukasti, jotta voidaan taata unionin kaikkien työntekijöiden yhdenvertainen kohtelu; tähdentää, että jäsenvaltioiden on pyrittävä kaikin tavoin lopettamaan heikossa asemassa olevien työntekijöiden hyväksikäyttö ja että näin edistettäisiin sekä yritysten oikeudenmukaista kilpailua että oikeudenmukaisia työmarkkinoita;
7. myöntää, että on olemassa muutamia niin kutsuttuja solmukohtia, joihin on saapunut ryhminä hyvin köyhiä ihmisiä muista jäsenvaltioista, mikä aiheuttaa jännitteitä kyseisissä kaupungeissa; toteaa, että eräät paikallisviranomaiset ja -yhteisöt ovat pyrkineet löytämään rakentavalla tavalla ratkaisuja näihin ongelmiin;
8. katsoo kuitenkin, että näitä jännitteitä voitaisiin ja olisi syytä lievittää auttamalla asianomaisia yksilöitä ja tukemalla kyseisiä alueita esimerkiksi Euroopan sosiaalirahaston avulla;
9. kehottaa jäsenvaltioita puolustamaan järkkymättä työntekijöiden oikeutta vapaaseen liikkumiseen perusoikeutena, jota olisi tuettava asianmukaisilla sosiaalisilla ja työhön liittyvillä oikeuksilla ja valvomalla tehokkaasti työlainsäädännön täytäntöönpanoa;
10. tähdentää, että kun unionin kansalaiset työskentelevät tai asuvat toistensa keskuudessa, heidän oikeutensa ja velvollisuutensa eivät saisi riippua heidän kansallisuudestaan;
11. kehottaa jäsenvaltioita käyttämään kaikkia mahdollisia keinoja köyhyydestä aiheutuvan siirtolaisuuden torjumiseksi unionissa heikentämättä ihmisten ja heidän perheenjäsentensä vapaan liikkuvuuden periaatetta;
12. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että ulkomaisia unionin työntekijöitä ja kotimaan työntekijöitä kohdellaan yhdenvertaisesti;
13. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman komissiolle, neuvostolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.